

மனவியாதி — [2]

க. க. க. எவ்விதம் சொல்ல வருவிக்கின்றன

கூ. க. க. நாகரிகமலை நீதி இச்சாலத்து மனித மூக்கு மட்டும் இருந்தன வல்ல. மனிதன் உலகில் எப்பொழுது தோன்றினாலே அன்றே அவனை இம்முன்றும் பிடித்து ஆட்டி வந்திருக்கின்றன. (கவலை, கரைச்சல், கஷ்டம்). வது ஒடினாலே அவனுக்கு சொறிவும் சருமவியாதிக வேகமான இடுதயத் துடிப் ணம் தோன்றுவது மூன்றில் பும் முறுக்கான தகைநார்க் கூடு பங்கு க. க. வினா. ணம் இரத்தோட்ட மாறத லும் தேவைப்பட்டன. தேகத்தில் ஊறிய 'அட்ரஸ் லிஸ்' என முதலிய விசேஷ பதாரி த்தங்களை அவன் பயன் படுத்தினான். பணத்தை இழக்கி வெளிவருமினி கண் யாரி இடுதயத்துக்கு ஏதோ

மனிதனுக்கு ஏற்படும் உணர்ச்சிகள் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் வளிமைவாய்ந்தது தற்பாதுகாப்பு உணர்ச்சி, தங்களிருக்குப் பங்கம் வரப்போ கின்ற தன்ற நினைவு உண்டானவுடன் தற்காப்பு உணர்ச்சி மெலிட்டு நின்று மற்ற எல்லா உணர்ச்சிகளையும் அடக்கி விடும். மனிதன் முதற்கொண்டு எல்லா ஜிவபிராணிகளிலும் இவ்வுணர்ச்சியே தலையாய்து. தான் படைத்து உயிரினங்கள் அழிந்து போகாவன்னம் கடவுளால் அருளப்பட்ட ஒரு வரம்.

— சுநாதன் —

உயிருக்கு ஆபத்து நெருங்
கும்போது மிருகங்களும் பற
வைகளும் பாம்பு முதலிய
ஐரவணவும் என்றுமில்லா
மூர்க்கத்தோடும் பலத்தோ
டும் போராட்டுகின்றன.
அசாதாரணமான இவ்வால்
வலமை உண்டாகும்போது
ஏவற்றின் உடலில் பலமாறு
தல்கள் ஏற்படுகின்றன
தசைநார்கள் முறைக்கேது
கின்றன. இந்தயம் வேக
மாக அடித்து கூடுதலாக
இரத்தத்தை அவைவங்களு
கிருச் செலுத்துகிறது அத்
துடன் தேசத்தில் சில திரவ
பதார்த்தங்கள் ஊறி ரத்
தத்தில் கலக்கின்றன. பாம்பு
தன் உயிரைப் பாதுகாக்கப்
படமெடுத்து எழும்பும்
போதே விஷம் அதன் பற்க
ஞிகுள் வந்துவிடுகிறது.

கத்தன்மைபெற்று பலவித
உடல் கோளாறுகளை உண்டு
பண்ணுகின்றன.

உணர்ச்சி, விழைப்பு உண்டாகும்போது முகவில் கழுத்து
தில் உள்ள தசைநார்களும்
கருல் வளையைச் சுற்று
யுள்ள தசைநார்களும் ப
சிறுகுகின்றன, உடலை
தொண்டை கட்டுப்பட்டு
உமிழுநிரும் உள்ளே இறங்
காது. புதிதாக மேடையில்
பேசபவர்களுக்கும் பாடு
கிறவர்களுக்கும் தொண்டை
காய்ந்து அடைத்துப்போவது
மேடைப்பயத்தினால். அப்
க்கமுடியாத கோபம் வந்த
போது சிலர் பேசமுடியாமல்
தத்தளிப்பதும் இதனால்
தான்.

தீவிர உணர்ச்சி மேடை

மனிதனுக்கும் இப்படித் பாடுகளால் வயிற்றிலுப்பதை தொன்ஸ் பெரிய குழப்பங்கள் உண்டு.

ஆதிகால மனிதன் காட்டி ஆகையிலும் வசித்த போது தன்மயிரைப் பாது காப்பதற்கு பெரும்பாடு படவேண்டி நேரிட்டது. எந்தக்கணத்திலும் தங்கள் மிகு கங்களினால் ஆபத்துண்டா கும். ஒன்றிய போராடத் தயாராயிடுக்க வேண்டும், அல்லது தப்பியோடத் தயாராயிநக்கவேண்டும். இந்தச் சந்தரிப்பங்களில் நடந்து கொள்ளவேண்டிய முறைகளுக்கேற்ப மனிததேகம் தனினைத்தானே. அமைத்துக் கொண்டது.

பயம் அல்லது கோபம் ஏற்படும்போது தேகத்தில் தீவிரமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. இருதயத்தைச் சுற்றியுள்ள தலைநார்கள் இறுகி இருதயத் துடிப்புஅதி கரிக்கும். முனைக்கு இரத் தோட்டம் விரையும். சண்டை போடுவதற்கோ அல்லது தப்பியேயாடுவதற்கோ தேகம் தண்ணெத் தயாராக்கிக்கொள்ளும். கரப்பிகளிலும் நரம்பு அந்தலைகளிலும் பிழ்ச்சப்படும் விரைவுகள் கண்டினாலும் வந்துதொண்டிருக்கிறதே இன்னும் வேறு டாக்டரிட அலைந்திப்பில் தெய்வ நிபிக்கையுடன் யாராவது ஒரு சாமியாரிடம் போய்த் தாம் சம் அடைவார். சாமியாரிடம் அவருக்குப் பூஜை நிபிக்கை இருக்குமானால் அவர்தாவது மந்திரங்களை வயிற்றைத் தடவியவட்டு நோய் தீர்ந்து விடுகிறது. சாமியாரிக்கும் புகழ் ஒன்று கிறது!

பதார்த்தங் களின் மூலம் கைது தேவத்தில் ஒரு பெரிய ரசா யனமாற்றம் உண்டாகிறது. ஆதிகாலத்து மனிதனுக்கு துஷ்டமிருக்க எதிர்ப்பட்ட போது உண்டான பயத்துக்குச் சமானமானதே இக்காலத்தில் பணம் அனைத்தையும் பறிகொடுத்த ஒருவருக்கு உண்டாகும் பயம். முன்னவரும் தமிழைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமே என்றுதான் பயந்தார். பின்னவரும் பணம் இல்லாவிட்டால் வயிற்றுப்பாட்டுக்கு என்ன செய்வது என்ற தற்காப்பு உணர்ச்சியினாலேதான் பயப்பட்டார். அனைவரும் விக்கியாசம்.

குடன் போரிட்டானே அல் தேசத்தில் அடி கூகு கூலவை ஒரு வத்துயாசம். கெய்ய முடியாது, கூலாகு மனிதன் விலங் கெய்ய முடியாது, hoolaha

முத்துச் செல்வம் - (3)
பாம்புக்குப் பால் வார்க்கும்
'நாகபஞ்சமி' விழா

நாகபாம்புகளை வணங்கும் வழிகம் நம் நாட்டிலே பண்டுதொட்டு இருந்துவருகிறது. நாகபுஞ்சமி தினம் இன்றும் இந்தியாவின் சில பாகங்களில் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. நாகபஞ்சமி தினத்தன்று பாம்புப் புற்றுகள் யாவும் மலர்களாலும், மற்றும் காணிக்கைப்பெராருள்களாலும் மூடப்படும். அதன்பின் இந்து மாதர் அவைகளைச் சுற்றி வந்து வணங்கி, பசும்பாலைப் புற்றுகளில் ஊற்றி நாகத் திற்கு உணவளிப்பார்கள். இந்தியாவில்மட்டு மென்ன, இலங்கையிலும் நாகத்தை வழிபடும் வழக்கம் இருந்துவந்திருக்கிறது என்பதற்கு நயினீதிவில் இருக்கும் நாகம்மாள் கோவிலை உதாரணங்கள்லாம். ஆரியர் வடக்கேயெருந்து இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தபோதே அங்கு நாகவழிபாடு இருந்ததைக் கண்டார்கள்.

மலபார் பூமியில்தான் நாகபஞ்சமி விழாக்கள் அதிகம். ஒவ்வொரு மேட்டுக் குடியினரின் வீட்டுத் தோட்டங்களிலும் ஒரு சிறு பகுதி இந்த நாகபாம் புகளுக்கு உறைவிடமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். அங்குள்ள புற்றுகளில் திணமும் நாகபூசை நடை பெறும் பின்பு பாலும் பழங்களும் அவைகளுக்கு உணவாக அங்கு வைக்கப்படும். ஆண்டுக்கொரு முறை மிகப் பெரிய சிறப்புப் பூசை நடைபெறும். இந்தப் பூசை மிக ஆடம்பரமாக நடைபெறும். இதுபற்றி 'பாரதஜோதி' என்னும் பம்பாய் பத்திரிகை கீழ்க்காணும் விவரத்தை வெளியிட்டது. இவ்விழாவின்போது பாம்புப் புற்றின் முன்னால் ஒரு குடம் நிரம்பிய பகும்பால் வைக்கப்படும். அதன்பின் நடைபெறும் கோலாகலி காட்சியை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. ஒரு குறிக்கப்பட்ட சமயத்தில் பல கருநாடகங்கள் தமது அழிய படக்களை விரித்துக்கொண்டு புற்றுகளிலிருந்து தலையை நீட்டும். பின்பு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவை முறையே வெளிவந்து பால் குடத்தைச் சுற்றி வட்டமாக அமரும். சிறிது நேரம் படம் விரித்தாடியபின் பாம்புகள் பால் குடத்துள் நமுவும் அதன்பின் நடைபெறும் ஆனந்தக் காட்சியைப் பார்க்கக் கொடுத்துவைக்கவேண்டும். ஒன்றைப்பொன்று அவை இறைத் தமுவிக்கொண்டு பாற் கடவில் குதித்துக் குதித்து நீச்சலடிக்கும். பெருமையுடன் தம் படங்களைச் சிலிரித்துக் கொண்டு குடத்தின் கழுத்தின்மேல் தம் கழுத்தை நீட்டி நாட்டும். பால் முழுவதும் தொண்டையிலிருங்கி தீர்ந்துபோகும்வரை ஒரே கூத்தாட்டம் தான். பின் மெதவாக வெளிப்பட்டு புற்றுள்புகுந்து ஆடிய அலுப்புத்தீர் ஆனந்தமாக அவை நித்திரைபோய்விடுகின்றன.

துளிர்மையான,
மெந்தோல் பில்டர் முனை
சிகிரட்டுக்கள். தற்கால நவீன
புதையின்பாத்திற்கு
பசுமையுடன் உங்களை
அழைத்துச்சிகல்வன

**நெடுய்
குளிர்ஷமயான
மறுமலர்ச்சி
பொ. வெறான்**

சிலோன் போக்கோ கம்பனி வியிட்டெட்

2-10-1970 காந்தி ஜெயந்தி

காந்தியி கண்ணீர் விடுமுது இரு சமவெள்கள்

குத்திப்பி ஒருபூற்றத்தில் குத்தவேண்டும்
கோடரி ஒருபூற்றத்தைப் பிளக்கவேண்டும்
ரத்தம்வரத் தழியால் ரணமுன்டாக்கி
நாற்புறமும் பலர்உதைத்து நலியத்திப்ப
அத்தனையும் நான்பொறுத்தே அஹிம்சை காத்தும்
அனைவரையும் அதைப்போல் நடக்கக் கொல்ல
ஒத்தமுகம் மலர்ந்து) உதட்டில் சிரிப்பினேடும்
உயிரி காங்கால் அகுவேன் உயர்ந்த ஆசை”

காந்திஜியின் உயர்ந்து
ஆசையை விளக்கி நமது
காந்தியுக் கவிஞர் வேலை
இராமவின்கம்பிள்ளை அவர்கள்
இந்தப் பாட்டிலே தடு
கின்றார்கள். அலை மறந் த
குணக்கடலாகிய காந்தி
மகாத்மா இருதடவுகள்
கண்ணீர் மல்க அழுதிருக்
கின்றார்கள். விபரம் இது
தான்.

1924-ம் வருஷத்தில் மகாத்மாகாந்தி சிறையிலிருந்து வெளி வந்தபிறகு ஆமதாபாத்தில் அகில இந்திய காங்கிரஸ் நிர்வாக சபையின் கூட்டம் நடைபெற்றது. அந்தக் கூட்டத்தில் தான் காந்திஜியோதுமேடையில் கண்ணர்விட்டு அழுத ஒர் உருக்கமான சம்பவம் நடைபெற்றது. காந்திஜியின் கொள்கையோ அகிலம்சை. தேசத்தில் நடக்கும் பலாத்காரச் செயல்களை அவர் மனது எப்படி ஒப்பகீடும்? அந்தச் சமயத்தில் ஸ்ரீநோபிநாத் சஹா என்ற இளைஞன் (மிஸ்டர்) என்னஸ்ட்டே என்ற வெள்ளைக்கார கலெக்டரைச் சுட்டு கொன்றுவிட்டான். இந்கராஜீயக் கொலையைக் கண்டது அந்தக் கூட்டத்தில் காந்திஜி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்ததார். தேசபந்து சித்தராஞ்சனாவும் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார். தீர்மானம் ஒடுக்குவிடப்பட்டது. காந்திஜியின் சகாக்கள் சிலர் தீர்மானத்திற்கு எதிராக வாக்களித்தனர். தமது உத்தமத் தோழர்களில் பலரின் இந்தச்செய்கை காந்திஜியின் மனதைப் புண்படுத்திவிட்டது. வருத்தம் தாங்க முடியாமல் குழந்தைபோல் கண்ணர்விட்டு அழுதுவிட்டார். சபை முன்னே. இது ஒரு சம்பவம்.

1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாரதம் 15-ந் திகதி சுயராஜ் யம் எய்தியதற்காக பாரத மகிளன் அனைவரும் பரமா அந்தமடைந்தனர். தேசப் பிதாவாகிய காந்தி மகாத்மாவோ அன்று இருபத்து நாண்கு மணி நேரமும் உண்ண நேரான்பு கொண்டார். பச்சைத்தண்ணீர் பல்விலே படவில்லை. ஏன்? சுதந்திரவெற்றி குறித்து ஆசிச் செய்தி தரவேண்டுமென நேரு, படேல் உடப்பட அனைவரும் வரை வேண்டினின்றனர். இரந்தும் கேட்டனர். மகாத்மாஜி மறுத்துவிட்டார். ஏன் பாரததேசம் இருஷன்டான துயரம் ஒருபுறம். இரத்த வெள்ளம் பெருக்கெடுக்க, சவமலைகள் குவிந்து கிடக்க அவ்விரண்டின் இடையே சுதந்திரம் வந்தது ஒருபுறம். அகிம்கை என்பது காற்றிலே பறந்துவிட்டதே என்பது ஒருபுறம். அவற்றினுக்குப் பிராய்ச்சித்தமாக பட்டினி கிடவாமல் பரம் பொருளை என்னணி வருந்தாமல் அப்பெரியார் என்னும் இருக்க

களுடன் அக்கு
யெதி ஆகினார்
மதுங்கேடுக்க

அவ்வளவுதான் அக்கும்ப
லுசிகு கும்மாளம் பிறந்து
விட்டது. பழிவாங்குவோம்
என்று கூத்தாடுகிறது. எல்
ாரையும் மதங்கெடுக்கச்
செய்வோம் என்று கொடி

நேரம் நின்றபின்னர் கும
பவிலே ஒவ்வொடுவராகத்
தலையிரக்கம் கொண்டனர்.
கைதனிலிருந்த ஆயுதங்கள்
கொக்கிழே வீசி ஏற்றந்தனர்,
வாய்மூடி மொனிகளாகி
ஒவ்வொவ்வுரோக் அகன்று
விட்டனர். அகவலே சிறைப்
பட்டிருந்த ஆடவருக்கு
இடுதலை கிடைத்தது. அவ்
விடுதலை பெற்றேர்
அக்கிணற்றிவிடுந்து ஒவ்வொரு
சவலைக் கொடுக்கி வெளியே
ஏடுத்தனர்; பதினேழும்
துக்குமரி ஒருத்தி மட்டும்
குற்றுயிராய்க் கிடந்தால்
சவங்கள் அனைத்தையும்
அடக்கம் செய்தனர் விதிப்
படி. குற்றுயிராய்க் கிடந்த
மங்கையை வைத்தியசாலை
க்கு அகதிகளாய் வந்து
முகாமில் சேர் த்தனர்,
காந்திமகான் கட்டளைப்படி
அம்முகாமிற்கு ஆற்றலும்
தேறுதலும் சொல்ல நியமித்த

தியாகி கோ. இராஜகோபால்

தாமதம். எல்லோருமிருப்படி நீராடினர் ஆடியதும் அவ்மாதர் வேறு ஆடை தரித்தனர், எல்லாவுள்ள ஈசனைக் குறித்து, தொழுதனர். ஆக்கபொறுத்தவன் ஆறுபொறுக்காட்டான் என்பது பழமொழி. அக்குபவோ “என்ன இத்தலை நேரம்? சீக்கிரம் வெவ்வாருங்கள்” என்று குதிகின்றது. “என் ஆத்திரபடுகின்றீர்கள் அவசரவேண்டாம்” என்றால் ஒபெண்மணி. கும்பனின்கூசல் ஓயவில்லை. முடிவில் “துணிவிருந்தால் உன்னேவரலாம். எங்களில் எவ்வளமும் உயிருடன் நீங்கள் தொடரும்படியாது” என்று கூறினால். கும்பஸ் உடனே பிரமித்தது. கூச்சலையும் நிறுத்திக்கொண்டனர். பின்னர் பல நிமிடங்கள் பறந்தன. கிணற்றின் அருடையாதொரு சந்தடியுமில்லை பெண்களின் நடமாட்டமுடிதென்பதையில்லை. காமவெற்றும் பகை வெற்றும் பிழத்த அக்கும்பஸ் கூம்மா இத்தலு எங்களாம்?

மரம்போல நின்றது

கும்பல் கடைசியிலே அக்கும்பல் சுவரேறிக் குதித்து அகிகின ற்றின் அருகே சென்றது. ஒருமாதரைக்கூட காணேயும், எல்லாரும் இறக்கை கொண்டு பறந்துவிட்டனர் போலும் என்றான் ஒருவன்: ஏதென்ன அதிசயம் என்றான் இன்னெருவன். அந்திலையையில் கிணற்றினாடே நோக்கினான் ஒருவன். ‘அடே! அடே!’ என்று கூவினான். எல்லா மாதாகும் கிணற்றுக்குள்ளே குதித்துவிட்டனரே என்று கூறினான். கும்பல் முழுவதும் கிணற்றை உற்று நோக்கியது. மாதரின் உடலைக் கண்டதும் மரம்போல் அசைவற்று நின்றது. பின்னர் அகிகும்பலிடம் மனித உணர்ச்சி தலையெடுத்தது என்ற வேண்டும். மனம் ஒடிந்து மனம் கசிந்து சிறிது

'நாடு' பரிசு பெற்ற காவியம்

தித்திக்கும் தேன் நிலவோ!

— கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் —

3. ஒங்கலனார் உரைத்த அறம்

ஆசை வேட்கைபித் திச்சைகள் என்றெலாம்
அழைத்தல் தீத்திரத் தன்னலந் தன்னையே!
சகல்போல் மனப் புற்றிற் கிளம்பிடும்
எண்ணிலாத் தொகை இச்சைகள் யாவையும்
ஏசி நெஞ்சில் ஒடுக்கி அழித்துவர்
எந்தத் துண்பமும் எய்திடல் இல்லை! பெண்
ஆசை போன்றவை துய்த்தும் அடங்கிடா!
ஆயின் இச்சை அடக்கலே மார்க்கமாம்!

ஆசை ஒன்றில் நின்றின்றென்றில் தாவியே
ஆனவாழ்வு நான் ஒட்டமாய்ப் போக்கியென?
சகன் காலடி சேர்ந்திடும் ஆன்மிக
இன்பம் வேண்டியிம் மண்ணிலவ் வின்பத்தின்
ஆசை துய்க்கப் பழகிடில் வாழ்வுநாள்
ஊக்க மோடு கழிந்து கலைஞும்
மாசில் தெய்வம் ணங்கயழ்ந் தோங்கிடும்!
மானிடர்க்குளே ஆன்மிகம் ஒங்கிடும்!

இன்பம் என்றநாம் நேற்று நினைந்தை
இன்றைக் கெண்ணிடும் போது வெறுந்திடும்
இன்றி னிப்பவை நாளை கங்கிடும்!
இன்றி குந்தது நாளை பிரிந்திடும்!
ஓன்று மட்டும் உயிருள் மட்டுமே
உன்பம் தோறும் உவடுகை சொரிந்திடும்!
துண்பம் எய்தியும் கோயிற் தொழுகையில்
தொண்டினில் பெறும் ஆனந்தமே யதாம்!

ஆப்பி முத்தகு ரங்குக் காகவே
ஆட்சையாற் பொறுப்புக்களில் வீழ்ந்தவர்,
காப்பிட தற்குமே ஓய்வு வாதவர்!
சால்வை தோளில் வீழ்விழ ஒடுவோர்!
ஓப்பி ஒரைநாடி நெஞ்சிற்தீத் தன்னலம்
ஓய்து தெய்வம் நினைந்திடுப் பாரெனில்
நீப்பரோ இறை சிந்தனை இன்பமே
நெஞ்சு முட்டி வழிந்திடும் என்றுமே!

பற்று நீக்கிய நெஞ்செலாம், ஈசனைப்
பற்றி எண்ணிடும் நெஞ்செலாம் இன்பமே!
உற்ற வாழ்வின் கட்மைகள் பற்றின்றி
உறுபு யன்கரு தாமற் புரிபவர்
குற்ற மற்றவர் ஆவர் மனிதர்க்குள்!
கோயில் செல்பவ ராவர் இறைவற்று!
மற்று, நல்லுயர் தொண்டுகள் செய்குவோர்
மாத வண்பணி என்றவை கொள்ளுவர்!

நல்ல நல்ல இலக்கியம் செய்தவர்,
நாட்டி எல்லப் பொதுகை செய்தவர்,
கல்லீல களி செய்திடும் பாடகர்,
கவினுறும் பல நுண்கலை செய்தவர்,
தொல்லை நீக்கும் அறிவியல் மேதகள்,
துய்ய ஆருகைப் பாதைகள் சொன்னவர்
ஒல்லும் பாதையில் தொண்டு புரிந்தமை
உற்ற ஆன்மிக இன்பமென்ற நெண்ணையே!

ஊற்றில் நின்று நீள்தாரம் புன்வழி
உந்தப்பட்டு விரைந் தவன் இன்றந்த
ஆற்றினில் நடு நிற்பவன் ஊற்றினை
அண்டி யின்புறம் ஆவல்கொண்டா னெனில்
ஏற் நெதிர்ப்பினை நீரெதிர் நீந்துவன்!
சங்காலடி நண்ண விரும்பு வோன்
தூற்ற யாசை எதிர்த்துமுன் னெறியே
தூயன் காலடி சேருவன் பக்தியால்!

ஒடும் நீர்த்திசை தன்னிலே சென்றவன்
உற்ற லைகடல் மீனவும் ஊற்றினை
நாடும் போதவன் கூடுதல் நீர்த்தொலை
நெந்தெ தீர்த்துநீந் திச்செலை நேர்ந்திடும்!
கூடினோர் மணம் மக்கள் மருமக்கள்
கொள்ளை பேரமக்கள் அவர் பிள்ளை
கோடு கொண்டபினிப்பை வெல் போர்பல
ஒடு சென்று தான் ஈசனை நன்னன்னுவர்!

ஊன்மை நற்றிரத் தன்னலம் ஆண்டவன்
ஒண்ண டிப்பட முந்துதல்! ஆகவே
தின்மை நெஞ்சினர் காளை வயதிலும்
திரும்பி நிற்குவர் துறவறப் பாதையில்!
கொண்டு வாருங்கள் கட்டுரை நாளையே!
கறி ஒய்ந்தனர் ஒங்கள்! நங்சியோ
மண்டை யிற்புயல் வீசி அடித்திட
மாறி ஆத்திரம் நெஞ்சு கசிந்தனன்!

(வளரும்)

இயற்கை அன்னையின் எழிற் விளங்கும் நவாலி

மருதநிலம் நெய்தல்
நிலத்தோடு சங்கமிக்கும்
இடத்தில் கடலேரியாலும்
கூள் களாலும் குழப்
பெற்று, செந்தெற் களைக் களைக்
ஞம் பசும்புற்றைர களஞம்,
பனந்தோப்பு ஞம் தென்
நெந்தோப்பு களஞம் நிறை
யப்பெற்றதாய், இயற்கை
யன்னையின் எழிற்சிகரமென
விளங்குவது எங்கள் கிரா
மம்—நவாலி.

இது யாழ்ப்பானைக் குடா
நாட்டின் வலிகாமம் மேற்கு
கோயிற்பற்றில், யாழ்ப்பா
னைத்தலைநகரிலிடுந்து ஆண்க
கோட்டை, முனாய் வழியாக
காரைநகர் செல்லும்
பாதையில் ஜிந்தாவது கட்ட

டையடியில் உள்ளது. இப்
பாதையே அதன் பிரதான
வீதியாகம். நவாலிக்குக்
கிழுக்கெல்லையாக மானிப்பா
யும் ஆணைக்கோட்டையை,
தெற்கில் கல்லூண்டாய்கட
லேரியும், மேற்கில் துணை
யுமசங்கரத்தையும், வடக்
கிளங்களையும் கட்டுடை
யும் அமைந்துள்ளன. அதன்
விஸ்தேற்றம் 2500 ஏக்கர்.

வழுக்கி ஆறு

யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டில் ஒரேயொரு ஆறு நவாலி
யில்தான் இருக்கிறது. அதன்
பெயர் வழுக்கி ஆறு சுமார்
ஜிந்தரை மைல் நீள்மூளை
இவ்வாறு கந்தரோடையை
உள்ள ஒரு குளத்தில் உற்ற
பத்தியாகி சண்டிருப்பாய்
யும்யாக நவாலிக்குல் பிர
வேலேக்குத் தலைவருண்டாய்பால

த்தில் கூடலூடன் சேரு நது.
இப்பாலத்தில்கடல் நீர்வரா

மல்தடைவரம்பு கட்டப்பட்ட
மிருந்தபோதிலும் உப்புநிர
சமரமான குழந்தையில்
வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இங்

குள் வர் களின் ஜனத்

தொகை 4935. உத்தியோ

கம், வியாபாரம் கருதி பிற
ஊர்களுக்குப் போனவர்களை

யும் கமம் செய்வோரையும்
தயிர், அடுத்தபடியாக
கடற்றியில் செய்வோர்கள்.

தொழில்கள்

எங்கள் கிராமத்தில் பல

வித தொழில் செய்வோரும்
பலவித சமுதாயத்தினும்

முற்காலந்தொட்டு மிகவும்
சமரமான குழந்தையில்

வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இங்

குள் வர் களின் ஜனத்

தொகை 4935. உத்தியோ

கம், வியாபாரம் கருதி பிற
ஊர்களுக்குப் போனவர்களை

யும் கமம் செய்வோரையும்
தயிர், அடுத்தபடியாக
கடற்றியில் செய்வோர்கள்.

தொழில்கள்

எங்கள் கிராமத்தில் திருக்கோயில்கள்

கோயில்களுக்குக் குறைவே

மிகவும் பெரியவை

நெஞ்சினால் பொறுப்பு

நெஞ்சினால் பொறுப்பு</

இறுவர் கவிநயம்—3

குப்பன் செய்த தப்பு

அடுமைத் தமிழ் தங்கை களே,

நீங்கள் உங்களை அறியா மலை எப்போதும் சிறுதவறு நந்தையின் காலை நொண் களைச் செய்கிறீர்கள். பொய் டியாகிலிட்டார். மகனே சொல்லல், களவெடுத்தல், யாட்டு விணையாகிலிட்டது. கொலைச் செய்தல், கன்குடித் தந்தை வீட்டில் இருந்த தம் முதலியவை பெரும் படியே திட்டத்தொடங்கி பாவங்கள். அவற்றை நான் விட்டார். “படுபாவிப்பயல்! குறிப்பிடவில்லை. அவற்றை நாம் வாழ்நாளிற் செய்யவே படுபாவிப்பயல்...” என்று திட்டினார். தன் மாண்தான் கூடாது. நான் சொல்பவை இப்படிச் செய்தான் என்று சிறுதவறுகள். அவற்றை நான் அறியாமல் திட்டினார்.

உங்கள் கையில் ஒரு கரித் துண்டு கூப்பட்டால் குவர் முழுவதும் கீறகிறீர்கள்.

சிறிய வெண்கட்டி அகப் பட்டால் கண்டகண்ட இட மெல்லாம் படம் வரைகிறீர்கள். புத்தகம் கொப்பிகளைக் கிழித்துக்கண்டபடிரிகிறீர்கள். இவையெல்லாம் உங்கள் வீட்டை அசுத்தப்படுத்தி விடும் என்பதை நீங்கள் உணர்வதில்லை. இவற்றால் மற்றவர்களுக்குத் துண்பம் இல்லை என்றாலும் இவற்றைச் செய்க்கூடாது.

மற்றவர்களுக்குத் துண்பம் செய்யும் தவறுகளும் உண்டு. சிவர் போத்தல்களைத் தெரு வில்போட்டு உடைத்தாலும் பொறுக்கி எறிவதில்லை. பலர் வாழைப்பழத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டுத் தோலை வழியில்தான் போடுகிறார்கள். கண்ணுடித் துண்டுகள் பிறர் காவிற் குத்தும் வாழைப்பழத்தோலிற் பலர் எழுகிவிழுவார்கள்.

இப்படியான தப்பொன் றைக் குப்பன் என்னும் பையன் செய்தான். அதனால் நடந்ததென்ன? வன்பதைப் பாட்டாகவே கேழுங்கள்.

— இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் —

குப்பன் என்னும் பையன்—

ஒரு குறும்புக் காரப் பையன் தப்பும் தவறும் செய்வான்—

தினம் சார்ந்து பலரை வைவான்

குப்பன் என்னும் பைய

னுக்குக் குறும்பு செய்வது நான் தொழில். எப்போதும் நல்ல மனிதரைத் திட்டு வான். பெரிய மனிதரைக் கேள்வெய்வான்; மற்றவர் மாமரத்தில் மாங்காய்களைத் திட்டுவான். பெற்றேர் கோற்களைக் கேட்கமாட்டான்.

ஒருநாள் அவன் செய்த குறும்புத்தனம் என்ன தெரி யுமா?

வாழைப் பழத்தைத் தின் ரூன்-தோலை

வழியிற் போட்டுக் கொண்டான்

பாமும் குப்பன் தந்தை-

அந்தப் பாதை வழியே போனார்.

தகப்பனரிடம் அழுது மன் ரூடி ஐந்து சுதம் வாங்கி அர், அந்த ஐந்து சுதத்துக் கும் வழைப்பழங்கள் வாங்கிச் சாப்பிட்டான். வாழைப் பழத்தின் தோலை போட்டான். யாராவது அந்த வழியாய் வந்து அந்தத் தோலிலே சுறுக்கிவிழுந்தால் “ஆஹாஹா...” என்று சிரிக்கலாம் என்று நினைத்தப்படுமோதான். அப்புறம் யாக வந்தார். அப்புறம் ஆவன் நினைத்தப்படுமோதான். விஷயம் நடந்தது.

தோலிற் சுறுக்கிவிழுந்தார்- பெரும் துடுக்கன் செய்கை யாலே

காலும் நொண்டி யானார்-

பாதை வழியே போனார்.

தகப்பனரிடம் அழுது மன் ரூடி ஐந்து சுதம் வாங்கி அர், அந்த ஐந்து சுதத்துக் கும் வழைப்பழங்கள் வாங்கிச் சாப்பிட்டான். வாழைப் பழத்தின் தோலை போட்டான். யாராவது அந்த வழியாய் வந்து அந்தத் தோலிலே சுறுக்கிவிழுந்தால் “ஆஹாஹா...” என்று சிரிக்கலாம் என்று நினைத்தப்படுமோதான். அப்புறம் யாக வந்தார். அப்புறம் ஆவன் நினைத்தப்படுமோதான். விஷயம் நடந்தது.

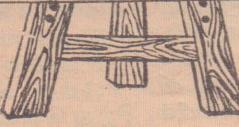
தோலிற் சுறுக்கிவிழுந்தார்- பெரும் துடுக்கன் செய்கை யாலே

காலும் நொண்டி யானார்-

கண்ணர் விட்டே

அழுதார். வைபாக உள்ளன.

பாக்காவர் மலர்.

தந்தை சொல்லிலை

கேட்டான்-கொடுந்

தவறு செய்தகுப்பன்

சிந்தை நொந்து இனிமேல்-

நான்

செய்யேன் குறும்பு

என்றால்

பல நாள் சென்றபிரிகு

குப்பன் தான் செய்த பிழை

யைத் தந்தை தயிடம் கூறு

மனின்புக்கேட்டான். அதில்

துடுக்கன் நிற்கவில்லை. அன்று

முதல் அவன் ஒரு குறும்பும்

செய்வதில்லை. பாடல் முழு

வதையும் ஒரு சேர்ய் பாருங்

கள், பாடி மகிழுங்கள்.

குப்பன் என்னும்

பையன் - ஒரு

குறும்புக்காரப் பையன்

தப்பும் தவறும்

பையன் - ஒன்றும்

வைவான்.

செய்வான் - தினம்

சார்ந்து பலரை

வைவான்.

வாழைப்பழத்தைத்

தின்றூன் - தோலை

வழியில் போட்டுக்

சென்றால்

பாமும் குப்பன் தந்தை-

அந்தப் பாதை வழியே போனார்.

தோலிற் சுறுக்கி விழுந்தார்-

பெரும் துடுக்கன் செய்கையாலே

காலும் நொண்டி யானார்-

கோற்களைக் கேட்கமாட்டான்.

கண்ணர் விட்டே

அழுதார்.

பாவி பெற்ற பிள்ளை-

பழத்தின் தோலைப்

போட்டான்

ஆவி துடிகுத்தையோ-

அந்தப் பாதை சொல்லிக்

தந்தை சொல்லிக்

தவறு செய்த குப்பன்

சிந்தை நொந்து இனிமேல்-

நான்

செய்யேன் குறும்பு

என்றால்

பல நாள் சென்றபிரிகு

குப்பன் தான் செய்த பிழை

யைத் தந்தை தயிடம் கூறு

மனின்புக்கேட்டான்.

கண்ணர் விட்டே

அழுதார்.

பிள்ளைப் பிராயத்திலே

காந்தி

காந்தி ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்தில் இரண்டாவது வகுப்பிலோ, மூன்று வகுப்பிலோ படித்துக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சமயம் பரிசீலனை நடத்துகிறார்கள். வகுப்பிலோப்பில் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் எல்லாப் பிள்ளைகள் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் ஜின்றும் சொல்லிலையில் வகுப்பிலோப்பில் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் எல்லாப் பிள்ளைகள் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் ஜின்றும் சொல்லிலையில் வகுப்பிலோப்பில் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் எல்லாப் பிள்ளைகள் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் ஜின்றும் சொல்லிலையில் வகுப்பிலோப்பில் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் எல்லாப் பிள்ளைகள் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் காந்தியின் வகுப்பிலோப்பில் ஜின்றும் சொல்லிலையில் வகுப்பிலோப்பில் காந்தியின்

